

Prav žal mi je po lanskem stanovanju, po dobri gospodinji in po gluhem starčku — beraču. Pa našel sem brzo nov „kvartir“. Sošolec Mlakar, doma tam od Radoljice, rekel mi je, da me njegova gospodinja vsprejme. Vêdel me je k njej, in zmenili smo se. Upam, da bodete tudi Vi, ljubi oče, zadovoljni s tem novim stanovanjem. V streliških ulicah je, blizu ljudske kuhinje. Prava dijaška kosarna je. Pri tleh so tri gospodinjne, pa vsaka ima svoje dijake; zgoraj pa stanuje hišna posestnica in pa moja gospodinja. Hišne posestnice me je najbolj groza. Pijanka je. Ves ožgan obraz ima od žganja.

Kadar se pa napije, pa poje v sobi. O, kakšni glasovi so to: hripavi in cvileči kakor izanska kola. Pa kakšne ostudne pesmi poje: kar sram me je, poslušati jo. Dva sina je imela: jeden se je obesil, jeden je pa doma, tak pijanec, kakor mati. Večkrat sta pijana oba, in tedaj vpijeta, da je groza. Kar bojim se teh ljudij; nikdar še nisem pogledal v njih sobo. Naša gospodinja nas ima osem dijakov. Dva sta učiteljska pripravnika, oba se učita zadnje leto. Jeden je Kočevar, pa ima prav slovensko ime: Hostnik. Debel je in jako len. Ves dan bi ležal. Zmerom je dobre volje. Slovensko govori slabo,

Abrahamova daritev. (Slika Celestina Medoviča.)

pa se tudi neče učiti; na Slovence je hud. Kočevske pesmi bi nam zmerom pel, ako bi ga hoteli poslušati. Kar solze mu stopijo v oči, kadar poje neko kočevsko o vodi Rinži, ki menda teče skozi Kočevje. Srca je pa dobrega; tudi moli včasih. Da le ne bi tako kvantal!

Drugi učiteljski pripravnik je ves drugačen. Piše se Platnar. Gorenjec je. Z gospodinjjo sta si v sorodu, mislim, da mu je teta. O, tega imam jako rad. Précej prvi dan sem ga rad imel. Velike postave je, pa nekoliko brade ima, malo govori, a poje tudi rad in na gosli zna lepo igrati, pa na kitaro. Včasih zapojemo katero narodno, n. pr. „Po jezeru“, ali pa „Otok bleški“, ali pa tisto:

En hribček bom kupil,
Bom trte sadil . . .

Ta mi je posebno všeč. Jaz pojem „naprej“, drugi druge glasove. Platnar bas in pa na kitaro spremlja. Oj, to je veselje!

Platnar je tudi v šoli jeden izmed najboljših. Pravil mi je, kakšne reči se učijo tam na „preparandiji“, n. pr. kako se otrokom dopové, katera črka je *i* ali *o* ali *v*; *v*, reče se, je kakor vile, če se jim ročnik odbije. Ali ste Vi, ljubi oče, tudi tako učili mene in druge? Nič se ne spominjam več, kako sem se naučil brati.

Poleg teh dveh pripravnikov pa so z menoj na stanovanju še trije gimnazijci, dva tretješolca in jeden drugošolec, oni Mlakar, kateri